het blad van

barend de beer

voor alle kindertjes

MAANDBLAD NUMMER 14 · JUNI 1966
BIJ ABONNEMENT 75 CENT
LOS GEKOCHT F 1,—
IN BELGIË BFRS. 15,—



Dag, Kindertjes!

De zon scheen, de bloemen bloeiden, en alle meisjes hadden weer kleurige jurkjes aan. Barend de Beer kreeg er een stralende bui van. Hij liep te dansen en te zingen op straat. Opeens maakte hij midden op het zebrapad een vreugdesprong. Hij kreeg een geweldig idee! „Ik ga fijn met vakantie naar Nederland!" Vlug ging hij naar huis om zijn zomervacht aan te trekken.

„Pom, pom, pom, al mijn vriendjes en vriendinnetjes wil ik bedanken voor al die mooie brieven, die ze mij geschreven hebben."

Natuurlijk ging Barend eerst Klaasje en Pimpernel gedag zeggen. „Mogen we mee, Barend?" vroeg Pimpie. Maar dat kon niet, want Klaasje en Pimpernel hadden nog lang geen vakantie. Ze keken wel een beetje beteuterd.

„Zul je alle kindjes in Nederland de groeten doen?" pruilde Klaasje. Dat beloofde Barend. Klaasje en Pimpernel wuifden net zo lang tot ze Barend niet meer konden zien.

Het Blad van Barend de Beer
verschijnt elke maand

Adres: Postbus 19, Leiden - **Telefoon:** (01710) 2 67 41

Abonnementsprijzen (bij vooruitbetaling):

In Nederland: bij bezorging 75 cent per maand
per post per half jaar (6 nrs.) *f* 4,50
per post per jaar (12 nrs.) *f* 9,—
Buiten Nederland: per (zee)post per jaar (12 nrs.) *f* 12,—

Losse nummers: Nederland *f* 1,—; België Bfrs. 15,—.

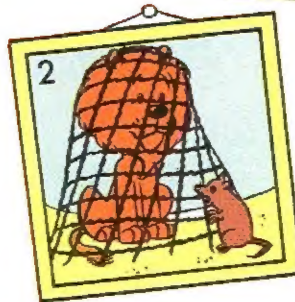
Betaling postabonnementen:
Postgiro 629800 t.n.v. Het Blad van Barend de Beer, Leiden.
Bank: Amsterdam-Rotterdam Bank N.V., Leiden.

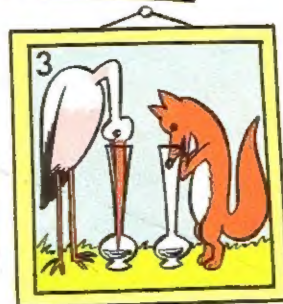
Redactie: Hans Andreus, Mieke Elfering, Rein van Rooij, Frans Wegman.

Uitgave: Nederlandsche Rotogravure Mij. N.V., Galgewater 22, Leiden, tel. (01710) 2 67 41.

Spelletjes met robbie teddie en freddie

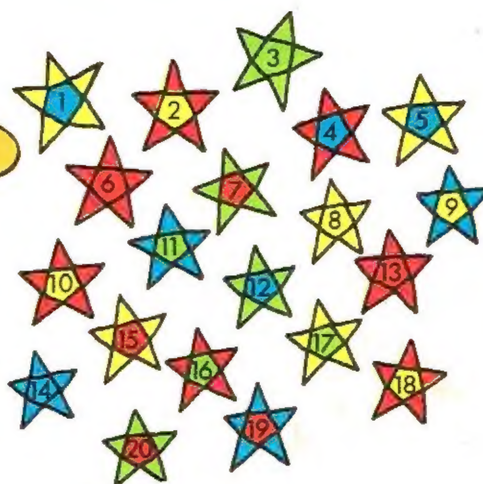


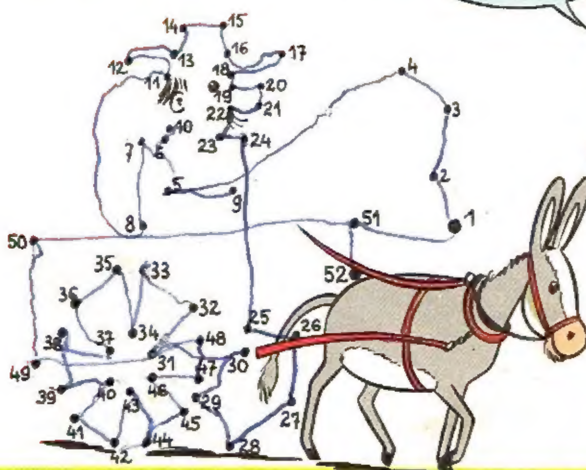














Antwoorden: DIEREN: 1. de Raaf en de Vos; 2. de Leeuw en de Rat; 3. de Vos en de Ooievaar. – STERRETJES: de nummers 2, 10 en 18.

WANDELEN IN DE WEIDE



– Als het lente wordt, trekken we naar buiten . . .



– zien er de mooie bloemen.



– Kom, die gaan we plukken.



– Wat een mooi boeket!



– Maak dat je wegkomt!!



– Over het hek . . .



– . . . en onder het hek



– én met een kopstoot.

BAREND MET VAKANTIE IN NEDERLAND



1. ,,Ik ga fijn met vakantie naar Nederland,'' zei Barend tegen Klaasje en Pimpernel. Hij stapte in zijn pijlsnelle, witte sportwagen, en zoeff... daar racete hij naar Amsterdam. Heel voorzichtig natuurlijk, want Barend is een ,,beer in het verkeer''.

2. ,,Barend, kijk uit!'' riepen alle kindertjes. ,,Jullie denken zeker dat ik niet fietsen kan,'' bromde Barend boos. ,,Let maar eens op hoe hard ik door de bocht kan gaan.'' Domme Barend! Hij slingerde en boem ... daar lag hij op zijn beresnoet.



3. „Au, mijn neus doet pijn," huilde Barend. „Ha, ha, ha, eigen schuld," lachte de tramconducteur, „moet je maar niet zo opschepperig doen. Stap maar gauw in de tram." Barend nam een kaartje naar Artis en ging vlug zitten, want hij schaamde zich wel een beetje.





4. „Ha, die goeie, beste Barend," schreeuwde Dolf de zeehond. Dolf was héél knap. Hij kon een bal wel twee minuten op het puntje van zijn neus laten ronddraaien. Dat had hij in het circus geleerd. Die goeie Barend had een lekkere vis voor Dolf meegebracht.

5. Wat was het fijn om al zijn vriendjes weer terug te zien! Ada de leeuwin, Mark de giraffe en Dolf de zeehond. Ada de leeuwin brulde héél hard toen ze Barend zag. En ze kwispelde met haar lange staart.





6. ,,Pom, pom, pom, wat is dat sterk, ik ben nog groter dan de kerk,'' zong Barend. Tsjonge, wat waren de huisjes in Madurodam klein. Barend voelde zich net een reus in het land van de kabouters.



7. Opeens lachte Barend héél geheimzinnig. Hij had een geweldig idee! Ik ga mezelf omtoveren in een kabouterbeertje, dan kan ik in die piepkleine vliegtuigjes al mijn vriendjes en vriendinnetjes bezoeken.



8. ,,Hocus, pocus, pom pom pom, ik wou dat ik een piepklein beertje zijn kon,'' mompelde Barend. Barend de Beer dacht dat hij nu voortaan Barend de Kabouter was. Maar toen onze tovenaar zijn ogen opendeed, was hij nog net zo dik en lomp als altijd. Arme Barend!

(VERVOLG OP PAGINA 10)

voor de KNAPPERDS met KLEURKRIJT















KLAASJE EN PIMPERNEL

„Op de brug van Avignon" is een oud Frans liedje, dat je vast wel eens gehoord hebt. Je vindt het hier – in het Nederlands natuurlijk – aan het eind van dit verhaaltje. Maar luister eerst even naar het verhaaltje.

Klaasje en Pimpernel speelden, dat ze in de oude tijd leefden.

– Jonkvrouwe Pimpernel, wilt u met mij dansen? vroeg Klaasje.

– O, Heer Klaasje, ik kan niet dansen! zei Pimpernel.

– U hoeft alleen maar net zo deftig te draaien als de deftige heren.

– O nee, dan word ik zo draaierig!

– Danst u dan heel fijntjes en damesachtig.

Pimpernel probeerde het.

– Zo?

– Nee, dat is veel te houterig en



OP DE BRUG VAN AVIGNON

veel te veel uit de maat!
Pimpernel probeerde het weer.
– Wat krijg ik het dáár warm van! riep ze uit.
– Dan gaan we buiten dansen, sprak Heer Klaasje.
– Buiten? Kan dat zo maar?
– Ja, op de brug van Avignon. Daar danst iedereen en niemand zal op ons letten.
En toen zongen Klaasje en Pimpernel:

Op de brug van Avignon
kun je dansen, kun je dansen,
op de brug van Avignon
kun je dansen in het rond.

De heren dansen deftig,
heel beleefd en deftig . . .

De dames dansen fijntjes,
heel beschaafd en fijntjes . . .

De timmerman danst houterig,
net een plank zo houterig . . .

Maar kijk hoe die soldaat danst,
hoe mooi die in de maat danst . . .

Op de brug van Avignon, enz.



BAREND MET VAKANTIE IN NEDERLAND

(VERVOLG VAN PAGINA 6)

9. Er zijn een heleboel meren in Nederland. Dat hadden Klaasje en Pimpernel op school geleerd. Barend mocht met een heel aardige mijnheer mee in de zeilboot. Oei, wat wiebelde de boot. Barend was wel een beetje bang. Stel je voor dat hij met zijn zondagse vacht in het water viel!



10. Toet, toet, toet. Barend speelde voor strandwachter. Hij lette op alle kindertjes die te ver in zee gingen. Want dat is erg gevaarlijk. Barend was héél boos op de kindjes die tot over hun middel in het water stonden.



11. Barend was door de zon zó bruin gebrand, dat hij wel een nikkerbeer leek. Waarom roepen de kindertjes nou niet „Ha, die Barend,'' dacht Barend. De kindertjes herkenden hem niet meer, en dat is heel erg voor een beroemde filmbeer! Daarom stak hij gauw een parasol op, anders zou hij nog veel bruiner geworden zijn.

EINDE

BAREND GEFOPT



– Zo ben je keurig aangekleed, Barend!



– Wandel prettig!



– Achter hem aan!



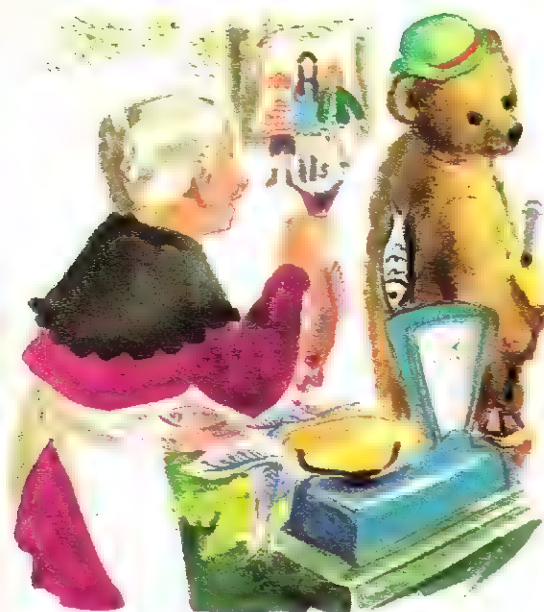
Barend heeft nergens erg in.



– Waarom lachten ze toch?



– Wat gek is dat!



– Nóg een vis, Barend?



– Wat is er toch aan mij te zien?



– Gefopt!

IN HET LAND DER BLOEMEN

DEZE PLAAT ZELF KLEUREN

In de bergen liep een meisje.
Ze zag een klein bloempje staan.
Van plezier zong zij een wijsje
en wilde het plukken gaan.

Plotseling hoorde ze wat fluisteren
en terwijl ze stil stond te luisteren:
„Kom hier, kom hier, klein meisje,
pluk me, want ik ben een
edelweissje."

HET ROOSJE EGELANTIER

Tovenaar Merlijn had drie dochtertjes. Toen ze twintig jaar waren, riep hij hen op een dag bij zich:

– Rosamonde, wat zou jij 't allerliefst willen?

– Koningin worden en in een gouden kasteel wonen, dat op de zee uitkijkt.

– Prachtig: ik zal je met mijn neef, de koning der Blauwe Eilanden, laten trouwen. En jij, Monella?

– Ik zou graag een geleerde worden om het geheim van de sterren te ontdekken.

– Juist, jij mag al mijn boeken lenen en voor je verjaardag krijg je een sterrenkijker.

En de jongste van de drie, wat zou die het liefste willen?

Zij zei: – Ik wil graag mijn hele leven doorbrengen aan de rand van het bos, luisterend naar het zingen van de vogels.

– Mooi, zei tovenaar Merlijn, dan word jij het lieve, roze roosje dat de mensen egelantier zullen noemen.



EDELWEISS



EDELWEISS

DE REIZEN VAN BAREND



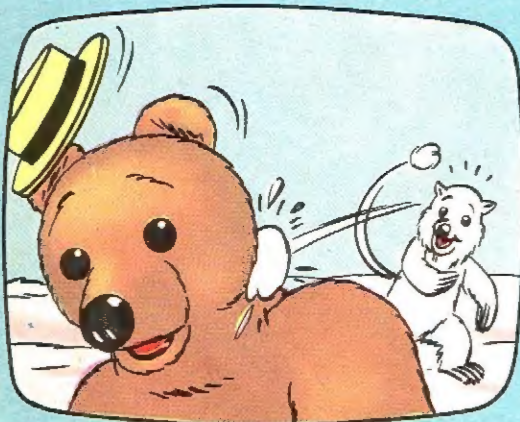
1 – Hatsjoe! Hatsjoe! Hier ben ik weer, jongens!
– Waar heb jij zo'n zware kou gevat, Barend?



2 – Ik ben naar de noordpool gegaan met alleen maar mijn strohoedje op!
– Vertellen, Barend!



3 – Het was er heel erg koud, maar ik had zo'n zin om sneeuwballen te gooien.
Ik daal af, pom, pom, pom . . .



4 Daar krijg ik een grote sneeuwbal in mijn nek! Nog veel kouder dan een ijsje in diepvries!



5 – Wie gooide die, Barend?
– Een kleine schavuit van een ongelikt beertje!
Mijn zuster Emilia . . .



6 . . . zou hem nooit met haar kindertjes laten spelen!
– Zo lief zijn die neefjes van jou ook niet, Barend!



7 – Val me niet in de rede!
Ik zeg tegen hem: „Schaam jij je niet, rakker!" Hij zegt: „Nee hoor – en wat . . .

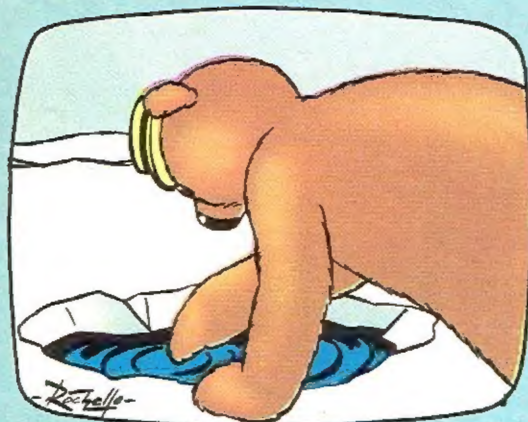


8 . . . ben jij voor een rare beer? Je bent niet eens mooi wit! Jij wast je vast en zeker nooit!"



9 „Ik niet? Ik was iedere morgen mijn voorpoten en mijn snoet! En elke week ga ik in bad!"

BAREND OP DE NOORDPOOL







10 Er was daar juist een wak in het ijs, precies een wasbakje. Ik steek er een voorpoot in . . . Brrr . . .

11 – Was het water zo koud? vraagt Pimpernel.
– Nog ijziger dan het ijzigste ijswater!

12 Ik probeer het weer. Brrr, niet om uit te houden!
– Maar je durfde toch wel, Barend? vraagt Klaasje.







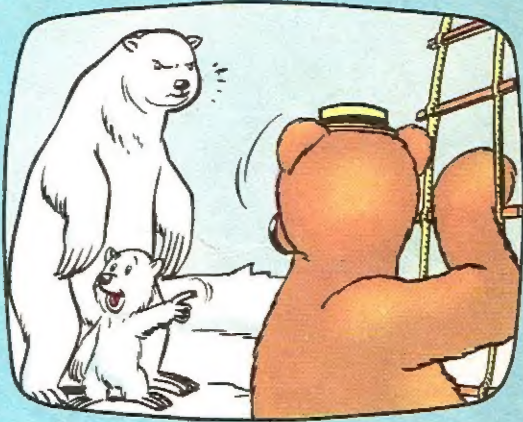
13 – O ja, maar toen dook er ineens uit dat wak een kleine, ronde kop met grote snorren op!

14 – Wat was dat, Barend?
– Het was een zeehond, die mij heel beleefd aansprak. „Pardon," zei hij, „maar . . .

15 . . . dit is *mijn* badkuip!"
„O, pardon," zei ik.
En toen begon dat nare, witte beertje te zingen:







16 „'t Is me wat! 't Is me wat! Vieze beer mag niet in bad!"
Ik riep boos: „Ik zal het aan je moeder vertellen!"

17 – En toen, Barend? En toen?
– „Daar komt ze net aan," riep dat beertje. „Vertel het haar maar gauw!"

18 Maar ik kreeg plotseling haast en klom maar vlug weer op mijn laddertje.
En nu: fijn gaan slapen . . .

IN DE KLEERKAST VAN PIMPERNEL



Pimpernel heeft een heleboel mooie kleren.
Knip ze uit en kijk eens welke je het leukste vindt.

Sparen jullie al voor de grote kleurenplaten van Barend de Beer en zijn vriendjes Klaasje en Pimpernel? Jullie weten hoe dat gaat: in de linker benedenhoek van deze pagina zit een bon, die je moet uitknippen en goed bewaren. Als je er vier verschillende van hebt kun je die reuze-platen thuis krijgen. Je moet dan die bonnetjes mét *f* 1,25 aan postzegels in een envelop doen, je naam en adres er duidelijk bijzetten en de brief opsturen naar:

PAKKETSERVICE, POSTBUS 810, HAARLEM

Knip de bon uit en bewaar hem goed. Dan komen je vriendjes Barend, Klaasje en Pimpernel bij je thuis.

BON
14/66